

Jugo se sprema... - kako su studenti medicine uspješno obilježili Svjetski dan hipertenzije

Sve je započelo na Prvom susretu studentskih zborova

hrvatskih medicinskih fakulteta – Split 2011., koji se održao u ožujku ove godine. Tada je dogovoreno, između ostalog, zajedničko obilježavanje Svjetskoga dana hipertenzije – 16. svibnja. U suradnji s Crvenim križem i tvrtkom Boeringer Ingelheim organizirana je humanitarna akcija Izmjerimo tlak 1. Akciju su podržala sva četiri medicinska fakulteta pa su tako studenti u Zagrebu, Rijeci, Osijeku i Splitu provodili aktivnost mjerenja tlaka građanima u periodu od 9 do 13 h. Splitsku ekipu za mjerenje tlaka činili su studenti Tea Novaković, Tea Caktaš, Petar Poljak, Marko Brekalo, Matija Borić, Andrija Babić i Slavica Jurić. S dozvolom za postavljanje šatora, spustili smo se na Rivu. Međutim, zbog gospode Juga i Kiše naše namjere postale su nemoguća misija. Nekoliko prolaznika i građevinskih djelatnika svjedočilo je neuspješnom podizanju šatora i lijepljenju plakata. Nervoza je porasla kad se Riva naglo ispraznila zbog nevremena. Srećom, duh nam nije potonuo, pa smo se onako pokisli smjestili za jedan štand (možda nam je i za to trebala dozvola?!). Dok su jedni lijepili plakate (uspješno il' ne baš), drugi su postavljali materijale na vidjelo (onima koji su pretrčavali Rivom bez kišobrana), a treći su kupovali čarape jer je jako zahladilo. Iako ništa nije počelo kako treba, vrijeme se, na veselje svih, nenadano popravljalo. Kiša je prestala padati i Riva se punila ljudima. Napokon nam je krenulo. U početku, oni koji su prilazili suzdržano bi pitali: "Plaća li se?", a mi smo jasno i glasno objašnjavali: "Besplatno mjerenje tlaka!". Oni malo hrabriji postavljali su pitanja poput: "A mirite li cukar?" Odgovarali smo: "Ne, mjerimo tlak, danas je Svjetski dan hipertenzije!" Malo po malo, ljudi su se skupljali pa smo odjednom postali svjesni da nas je premalo. Redovi su bili sve veći, savjetovanje je sve duže trajalo, a ispunjavanje anketa dobilo je na svojoj važnosti. Zaustavljali su se mladi i stari, poznati i nepoznati, domaći i turisti. Zahvaljujući spretnom vođenju akcije, uskoro smo postali atrakcija po tom ružnom vremenu. Na kraju cijele priče, ispalo je bolje nego što smo zamišljali. Kako ide poznata poslovice Post nubila phoebus, tako je bilo i nama (osim što je kiša popodne opet padala).

Slavica Jurić,
studentica 6. godine studija Medicine